

Oponentský posudek

Lucie Daňková: "Živý obraz" a jeho praxe v českém prostředí 2. poloviny 19. století

Pro svou bakalářskou práci zvolila Lucie Daňková velmi zajímavé a v Čechách dosud opomíjené téma. „Tableau vivant“ a jeho souvislostem s výtvarným uměním už v minulosti věnovala pozornost řada zahraničních badatelů, v Čechách se však stále jedná o nezpracovanou problematiku. Samotná autorka v úvodu konstatuje, že „snahou práce je pojmout živý obraz v celé jeho pestrosti včetně inscenační praxe, ohlasů v tisku a podobně a definovat jej (v té podobě, v jaké vzniká na přelomu 18. a 19. století) ve vztahu k médiu fotografie nebo filmu a hraničním žánrům.“ (s. 4)

Autorce se daří nastínit problematiku živého obrazu v souvislostech evropského výtvarného umění a kultury obecně. Prokazuje znalost zásadních publikací na toto téma, s odbornou literaturou pracuje korektně a efektivně (Odkazů k poznámkám pod čarou však je občas v jedné větě až moc – viz. např. s. 8-9 – čtyři indexy na jedno souvětí.). Také ve vztahu k vlastnímu tématu práce – živému obrazu a jeho vztahu k výtvarnému umění v Čechách – Lucie Daňková shromáždila všechny relevantní publikace a knižní tituly. Avšak vzhledem k tomu, že podobných příspěvků k problematice živého obrazu v českém prostředí není mnoho, vzniká zde určitá disproporce. Zahraniční problematika podrobností zpracování téměř zastíňuje vlastní řešení zvoleného tématu bakalářské práce. Nejmarkantnější je to v obrazové příloze práce (pouze šest obrázků z dvaceti pěti se vztahuje k českému prostředí).

V rámci nároků, kladených na bakalářskou práci, studentka udělala maximum pro zpracování stanoveného tématu. Prokázala důkladnou obeznámenost s tuzemskou i zahraniční literaturou k tématu, v rámci vlastního řešení práce zvolila přehledné a funkční členění studie. Rámcově se seznámila také s primárními prameny – s dobovými časopisy, s archivními a sbírkovými fondy. Především v souvislosti s archiváliemi a se sbírkami fotografií (mám na mysli zejména fondy, spravované NPÚ, obsahujícími konfiskáty původních šlechtických fotografických kolekcí, ale také sbírky některých dalších institucí) musela Lucie Daňková zákonitě narazit na obtíže, vyplývající z nedostatečného zpracování těchto fondů (viz zmínka samotné autorky na s. 64). Například právě české průniky žánru živého obrazu do média fotografie tak v práci zůstaly pouze naznačené (s. 55-59). Patrně teprve v budoucnosti bude možné dané téma zpracovat v rámci českého prostředí opravdu důkladně a lze jen doufat, že to bude autorka předkládané bakalářské práce, kdo se tohoto náročného úkolu ujme. Znalosti a přehled, získané díky této bakalářské práci, by ji k tomu jednoznačně předurčovaly.

Bakalářskou práci doporučuji k obhájení a navrhuji klasifikovat ji velmi dobře.

V Praze dne 19.5.2016

Doc. PhDr. Marie Rakušanová, Ph.D.